

**[Rager.]**

lem skrev sin Betænkning, som jeg begyndte med at omtale her ved mit første Indlæg i denne Debat.

**Indenrigsministeren (Dahlgaard):** Til det ærede Medlem Hr. Elgaard skal jeg sige, at naar det ærede Medlem tager Spørgsmaalet om Boligmangel op, er dertil jo at sige for Københavns Vedkommende, at der ikke her i København er en saadan normal Lejlighedsledighed, som alle erkender er nødvendig i en By af denne Karakter, for at der ikke skal være Tale om en Monopolstilling for Byens Grundejere. I øvrigt forstaaer jeg ikke det ærede Medlems Bemærkninger om, at de herhenstaaende Problemer har ikke været behandlet i Folketinget. Jeg synes, det er et Forsøg paa at tale sort. Den almindelige Fremgangsmaade er jo den, at Regeringen fremsætter sine Forslag, og derefter behandles disse Forslag, og hvis Oppositionen ikke er enig med Regeringen, men i øvrigt mener, der bør være en Lovgivning paa det paagældende Omraade, stiller Oppositionen sine Ændringsforslag. Det er det, det ærede Medlem ikke har gjort, men han erkender alligevel her i Dag gennem alt, hvad han siger, at hele Problemet slet ikke er saa afklaret, at man med Rette kan sige, at Lovgivningen bør falde bort, men det vil maaske vise sig i Landstinget, hvad der ligger bagved.

Til det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt skal jeg sige, at jeg indlader mig ikke paa at fordreje det ærede Medlems Udtalelser, det vilde jeg absolut heller ikke kunne have nogen Fordel af. Det ærede Medlems Udtalelser er altid af en saadan Karakter, at de afgiver en udmærket Basis for et Svar fra en Modstander. Naar det ærede Medlem f. Eks. taler om, at Rentesænkning fremmer Byggeriet, er det selvfølgelig rigtigt, men det, jeg har ønsket at føje til, er, at denne Rentesækningspolitik samtidig giver mindre Omkostninger for Grundejerne, som er i Stand til at faa deres Rente nedsat.

Det er mig ikke bekendt, hvad galt der skulde være i at citere en Udtalelse, der skal være faldet i en offentlig Forhandling i Studenterforeningen. Det ærede Medlem synes at mene, at det er Gengivelse af en privat Samtale. Det er der selvfølgelig ikke Tale om. Deltagere i dette Møde i Studenterforeningen har sagt mig, at en saadan Udtalelse er faldet fra den paagældende Repræsentant for den konservative Ungdom.

Til det ærede Medlem Hr. Bouet skal

jeg kun sige, at det ærede Medlem, efter hvad der foreligger for Offentligheden, blander to forskellige Ting sammen med Hensyn til dette Lejespørgsmaal fra et københavnsk Dagblad, som har været nævnt her. Det, der i den Henseende foreligger for mig, og som har foreligget for Offentligheden, og som ikke, saa vidt jeg ved, er modsagt, er dette, at der har været en Lejestigning fra 3 800 til 11 000 Kr., men saaledes, at det første Tal gjaldt et Butiksareal paa 117 Kvadratalen, medens det sidste gjaldt et Areal paa 267 Kvadratalen. Ogsaa med Hensyn til de 18 000 Kr., som det ærede Medlem nævnte, foreligger der en offentlig Erklæring. Det drejer sig om Opsigelse, hvor det paagældende Blad, der har købt sin Ejendom for selv at kunne komme til at raade over fornøden Plads, ved en venkabelig Overenskomst med den paagældende betaler ham 18 000 Kr. for Flytningen. (Bouet: Det er rigtigt). Ja, det er rigtigt, men det er der formentlig ikke noget odiøst i. (Bouet: Jo!). Er der det? Jeg maa sige, at det ærede Medlems Begreber synes at være noget i Uorden.

Det gælder ogsaa, naar jeg vender mig til det sidste Spørgsmaal, hvor det ærede Medlem taler om, at jeg skulde have provokeret Husejerne frem. Maa jeg gøre opmærksom paa, hvad der foreligger i denne Sag. Der foreligger det, at jeg fremsætter et Lovforslag, der bygger paa, at jeg slutter fra, hvad der er sket paa dette Omraade, til, hvad der vil ske. Jeg drager Slutningen af de Erfaringer, vi har haft gennem de sidste 3 Aar med Hensyn til Huslejestigning i de Lejligheder, der blev fri, og saa siger jeg, at der er Sandsynlighed for, at en lignende Stigning vil ske, naar den øvrige Del af Lejlighederne bliver fri. Det er en logisk Betragtning, som de ærede Medlemmer ikke vil være i Stand til at gaa imod ude i den jævne Befolkning, for det forstaaer man.

Det andet, jeg har gjort, er at sige, at den Henvendelse, der er udsendt af den københavnske Grundejerforening, er en Indrømmelse af denne Lovgivnings Berettigelse. Nu siger det ærede Medlem Hr. Bouet deroverfor: man har været nødt til at udsende den paa Grund af den Agitation, der er ført i „Politiken“ og „Social-Demokraten“. Det er mig fuldstændig ligegyldigt, hvad Grunden er til, at den er udsendt; det faktiske er dette, at ved Udsendelsen af denne Erklæring erkender Grundejerne, at de, hvis de vil, er i Stand til at tage denne Lejestigning, med andre Ord, man erkender, at i den kommende Tid staaer her i København de to Parter, Ejere og